

Motion till riksdagen

1989/90:Jo253

av Ingvar Eriksson (m)

Fruktodlingen

Det kvantitativa införselbudet för äpplen och päron upphörde i och med den svenska fruktsäsongens slut 1989. Riksdagen fastställde genom slutligt beslut hösten 1989 att de svenska fruktodlarna som kompensation för det förlorade importstoppet i stället skall erhålla ett visst tullskydd mot lågprisimport av äpplen och päron. För de fruktodlare som är i behov av att omstrukturera sina odlingar för att bättre kunna möta en öppnare och starkare importkonkurrens, alternativt önskar avveckla sina fruktodlingar, beviljade riksdagen vissa strukturmedel för röjning och sanering. Riksdagen gav vidare regeringen möjlighet att återkomma med ytterligare anslagsäskanden för att åstadkomma den nödvändiga struktur- och marknadsanpassningen av odlingen.

Efter vad jag erfarit har de av riksdagen för en treårsperiod beviljade bidragen redan förbrukats. Det framgår också att det till en inte oväsentlig del är rationella och moderna odlingar som totalavvecklar sin rörelse. Detta är ett uttryck för att regeringen felbedömt fruktodlingens omställningssituation. Mot denna bakgrund är det angeläget att en förnyad analys av fruktodlarnas marknads- och konkurrenssituation skyndsamt görs. Det skulle vara ytterst olyckligt om en större del av den svenska fruktodlingen avvecklas utan att man tillräckligt studerat alternativa lösningar.

Det synes mig därför mycket angeläget att nu utvärdera hur röjningsbidraget utnyttjats och hur näringen i övrigt utvecklats efter förändringarna i importskyddet.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts angående den svenska fruktodlingen.

Stockholm den 25 januari 1990

Ingvar Eriksson (m)